

NOVÝ ROK 2016

Dobry hospodar, a myslim si, ze i dobry politik, by se mel nejprve zamyslet nad tim, čemu jeho prace v minulém roce prospela. Jaký byl jeho podíl na správě věcí veřejných. Tudíž mi dovoluete, pár dnů před městskou konferencí, jež bude hodnotit minulé funkční období městského stranického orgánu se zamyslet, jaký byl pro mne a městskou stranickou organizaci již uplynulý rok 2015.

Z pohledu historických událostí, těsně spjatých s naší republikou to bylo 70. výročí osvobození Československa Rudou armádou a jejími spojenci. Avšak ne všichni brněnští spoluobčané na toto výročí vzpomínali s úctou a vděkem. Vymysleli deklaráci spojenou s překrucováním historických faktů a za své vyvrcholení považovali vítání představitelů sudetských Němců. Osudy našich lidí, odsunutých z českého pohraničí je nezajímaly ani nedojímaly. Snažili se nevidět holý fakt, že pár dnů před koncem války byli v Kaunicových kolejích popraveni čeští občané, z nichž jeden z posledních byl sedmnáctiletý chlapec. Myslím si, že větší na brňáků s námi při pietních aktech vzdávajících hold a úctu našim osvoboditelům byla jiného názoru.

Ač nebyl volební rok, v plné parádě se již projevilý výsledky z komunálních voleb roku 2014, kdy vznikla nová koalice v čele s představitelům hnutí ANO. Po 4 měsících koaličního působení nebyli schopni připravit a brňanům představit Programové prohlášení, takže se vlastně ani neví, co ze svých předvolebních slibů chtějí naplnit. V jednotlivosti svých rozhodnutí lze konstatovat, že ani neví co vlastně brňané potřebují. Brňané chtěli pokračovat v prodeji domů v podmínkách minulého vedení města a oni řekli ne, musíme to zdražit a to výrazně, takže dnes prodej nájemníkům stojí a vedení města, stejně jako zájemci o prodej z řad nájemníků neví, co bude dál.

Bezradnost vedení města se projevila i v řešení otázek budoucnosti Velké ceny, tedy motocyklové Grand Prix. Bylo to ořechové pro brňany, když dobrovolníci dělali pořádek na fotbalovém stadionu za Lužánkami pro velkolepou akci významného fot-

**Ing. Ladislav Býček,
předseda MěV KSČM v Brně**

balisty? Nebo by raději brňané viděli přehled strategických investičních akcí, jež by pozvedly nejen prestiž města, ale umožnily Brňanům i lepší dopravní situaci, promyšlenou realizaci velkých dopravních staveb, které již v minulosti tehdejší vedení města podcenilo. Hrůza mne jímá z přístupu města k Zásadám územního rozvoje kraje a vlastnímu územnímu plánu města. Vedení města neví co chce. Skutečně chce rozhodnout o poloze nádraží až v referendu při krajských volbách na podzim tohoto roku? Ví či neví, co s Brněnskými veletřhy po dokoupení 61 procent akcí a nevypořádaným úvěrem? A vůbec, lze tomuto vedení města svěřit osud Veletřhů nebo osud městský akciové směřující do nesmyslného holdingu.

Ale to jsem se již více méně dostal do roku 2016, aniž jsem se vyjádřil ke stranické

práci v minulém roce. Jsem rád, že městský výbor KSČM v Brně dokázal s vysokou náročností zajistit akce na veřejnosti jako byl tradiční První máj. Shromáždění k 25. výročí založení KSČM včetně předání ocenění všem těm členům strany, kteří od vzniku KSČM do současnosti obětavě naplňovali její program v různých funkcích. Z nich bych zvláště vyzvedl přístup předsedů základních organizací a členů jejich výborů.

Uskutečnili jsme přínosné kulturně společenské akce k dvěma významným výročím. Naši zastupitelé, byť v menším počtu po minulých komunálních volbách velmi úspěšně hájí zájmy občanů v zastupitelstvech městských částí či samotného Brna. Musím i přiznat, že v některých oblastech stranické práce jsme výrazněji nepokročili. Doplnění členské základny ne všechny základní organizace dokázaly realizovat a přijmout nové členy strany. Stále zůstáváme u proklamací, že je třeba zajistit stranický vliv ve všech městských částech. Bohužel, na prahu nového roku se musím kriticky vyjádřit i k některým akcím minulého roku, z nichž jsem neměl radost a nebyly přínosné pro naši stranu a ve své podstatě, pro plytkost argumentů, ani pro společnost. Bohužel, aktéry těchto akcí byli lidé, mající sice stejnou legitimaci jako já, ale s programem KSČM se na rozdíl ode mne rozcházejí. Někteří z nich říkají, že strana je nemocná, avšak medicínu v podobě své angažovanosti nepřinášejí. Jiní by zase rádi na křídlech naší strany, či v jejím závětrí rádi rostli, ale o hlubší poznání stylu práce a hloubce programu strany nemají zájem. Proč je jejich, tak zvaní duchovní vůdci, vedou, ač členy

(Dokončení na straně 2)

Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně

zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

**který se uskuteční 21. ledna 2016 v 16 hodin
na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, 2. poschodí.**

Tentokrát na téma: ZÁVĚRY A VÝSLEDKY MĚSTSKÉ KONFERENCE KSČM V BRNĚ.

ZA ÚČASTI NOVÉHO PŘEDSEDY A VEDENÍ MĚV KSČM V BRNĚ.

Malé zamýšlení Aleš Růčky, tentokrát

NAD JEDNÁNÍM VČS

Od září do listopadu loňského roku jednaly takřka ve všech základních organizacích výroční členské schůze KSČM. Tyto schůze oproti jiným letům měly na programu dva důležité úkoly – projednat postup a vlastní podíl ZO na nejdůležitějších událostech, které stranu v letošním roce čekají: květnové jednání IX. sjezdu KSČM a podzimní volby do krajských zastupitelstev a senátu.

Výroční jednání zhodnotila svou práci a práci svých funkcionářů za uplynulé dva roky. Schůze stanovily postup ZO pro nadcházející období. Zvolily či potvrdily stranické funkcionáře na úrovni základních organizací a navrhly své zástupce do vyšších stranických orgánů. Návrhem kandidátů na senátora ve volebním obvodu 58 a do Zastupitelstva Jm kraje současně zahájily primární volby. Dosaďovací složení výborů ZO bylo převážně potvrzeno, stejně jako předsedové, kde došlo ke změně v pouze třech případech. Pokud se týkalo návrhů na senátora, navrhly VČS celkem 5 jmen. Do funkce krajského zastupitele pak navrhly celkem 15 soudruhů a soudružek. Delegáti městské stranické konference na svém jednání 16. ledna rozhodnou, které z těchto návrhů doporučí vyšším stranickým orgánům k dalšímu projednání.

Kromě projednávání vlastní činnosti věnovaly VČS značnou pozornost třem dokumentům, které předložil ÚV právě těmto schůzím a následným konferencím k projednání. Základní organizace k tomuto úkolu přistoupily rozdílně. Některé organizace zařadily tuto problematiku jako samostatný bod jednání, většina ji uvedla k následné diskuse v rámci zprávy o činnosti. Jistě pomohlo, že podkladové materiály obdržely výbory organizací pro každého člena v předstihu. Na základě průběhu diskuse, jednotlivých usnesení i vlastních stanovisek některých VČS pak mohl být zpracován a předložen delegátům městské konference návrh stanoviska městské organizace k těmto materiálům. Toto stanovisko pak poslouží brněnským delegátům sjezdu ke kvalitní přípravě na sjezdové jednání.

Důležitým materiálem, který byl členům strany rovněž před jednáním VČS písemně předložen je i materiál vydaný Klubem zastupitelů KSČM Jm kraje. Tento materiál čtivou formou seznamuje prostřednictvím jednotlivých zastupitelů, jak se v praxi daří naplňovat volební program KSČM za uplynulé období od voleb v roce 2013, obsahuje rovněž základní teze pro tvorbu nového volebního programu. Je škoda, že VČS ve větší míře na tento materiál nereagovaly ve smyslu podání konkrétních návrhů na tvorbu vlastního volebního programu.

Výroční členské schůze věnovaly pozornost mezinárodní i vnitřní politické situaci. Zazněly požadavky na vymanění se z vlivu USA, na vystoupení z Evropské unie. V této souvislosti zaznívala kritika sdělovacích prostředků za jejich neobjektivní pohled

v duchu zakázek vládnoucích domácích i zahraničních sil. Značné kritice bylo vystaveno i vedení města za tzv. Rok smíření a s ním související deklarací.

Proběhlé výroční schůze ukázaly, kde je naše síla a přednosti, současně ukázaly na problémy, s nimiž se potýkáme z hlediska dalšího úspěšného prosazování naší politiky, našich záměrů. Nebyla snad jediná schůze, na níž by nezazněla starost nad zajištěním akceschopnosti strany, především s ohledem na stárnutí a zdravotního stavu našich členů. To se projevuje jak na vlastní účasti na členských schůzích, tak u účasti na jiných akcích, které strana organizuje. Právě proto řada zpráv, ale i jednotlivých diskutujících poukazovala na potřebu posilování členské základny, především cestou popularizace činnosti strany

NOVÝ ROK 2016

(Dokončení ze strany 1)

strany, mimo stranu. Jistě, nevyslovuji se možná dost zřetelně. Nechci předjímat jednání městské konference, která se sejde 16. ledna a jediná má právo přijmout zásadní rozhodnutí v další politické linii.

Příprava městské konference byla započata na, dle mého názoru, úspěšně provedených výročních členských schůzích a místních konferencích. Návrhy z těchto jednání na kandidáty pro práci ve stranických orgánech v dalším období, vytváření aktivního zázemí, které s využitím zkušeností starších soudruhů, umožní novým tvářím jejich seberealizaci a nový městský výbor nabere novou dynamičnost a vytvoří prostor pro naplnění cílů konference, kde dominantní akcí budou podzimní volby do zastupitelstva Jm. kraje a senátní volby ve volebním obvodu č. 58 a 55.

Přál bych všem, aby dále negradovala nevraživost v mezinárodní politice, a tak jak

PROGRAM BRNĚNSKÉ RADNICE JE VE VARU

Více než rok po komunálních volbách nemá vedení brněnského magistrátu svůj program. Tedy programové prohlášení městské rady či všech členů koalice v čele s politickým hnutím (ANO, bude líp). Komunisté v Zastupitelstvu města Brna tlačí nesourodou koalici, aby se už konečně vyjádřila pro své voliče čeho konkrétně chce dosáhnout v čí prospěch a jak to hodlá udělat.

Zastupitel Martin Říha (KSČM) se tázal brněnského primátora Petra Vokřála (ANO, bude líp) jak dlouho trvá „několik dní“, za které hodlá programové prohlášení vyhlásit. Tento počet dnů nikdo nezná, protože koalice na brněnském magistrátu je ve velkých neshodách. Přesto primátor tvrdí, že prohlášení bude brzy spíše obecné o tom, co už radnice dělá, než aby zabředlo do těžko splnitelných podrobností. Říha zároveň upozornil kontroverzního náměstka primátora Matěje Hollana

a výsledků práce jejich zastupitelů a poslanců.

Nelze opomenout skutečnost, že v pěti městských částech navázaly na jednání VČS místní stranické konference. Obsah jejich jednání byl obdobný jako na VČS. Místní konference se mimo to zabývaly i otázkami souvisejícím s dalším zkvalitňováním jednotného postupu stranických organizací v rámci příslušné městské části při naplňování politické linie městské stranické organizace. Významnou pozornost věnovaly problematice spolupráce se „svými“ zastupiteli při prosazování zájmů občanů příslušné městské části.

Jsem přesvědčen, že VČS daly zvoleným delegátům městské konference KSČM dostatek konkrétních námětů pro skutečně zodpovědné jednání ve prospěch městské stranické organizace a především občanů Brna.

se našlo řešení v oblasti klimatických změn v Paříži, aby se našlo rychlé a perspektivní řešení uprchlické krize, ukončení lokálních válek a nevytváření krizových lokalit s možným vyústěním ve válečný konflikt velkých rozměrů. Stejně tak **očekávám v letošním roce úspěšný průběh IX. sjezdu KSČM. Je i na našich, konferencí zvolených delegátech, aby svá rozhodování vedli v duchu hesla S lidmi a pro lidi.** Město Brno si zaslouží vysoké nasazení nejen každého našeho zastupitele, ale i každého člena strany. Spojme se s našimi sympatizanty, s členy levicových spolků a sdružení, získáme na naší stranu další brněnské občany a uspějeme nejen ve volbách ale v celé společnosti.

Rád bych vám poděkoval za vaši dosaďovací práci. Popřál vám do Nového roku dobré zdraví, úspěšnost vašeho konání ve jménu naší strany. Klidné zázemí v osobním a rodinném životě. **Ještě jednou přeji všechno dobré v Novém roce Vám, členům KSČM, našim sympatizantům, našim voličům i všem brňákům.**

(politické hnutí Žít Brno s podporou Pirátů), aby nevyjadřoval přes média své myšlenky o jednáních se zastupitelským klubem KSČM o koalici. A že by se již měl chovat jako politik, protože doba jeho recesistických aktivit s jeho funkcí na radnici skončila.

Francozský strategický partner Brněnských vodáren a kanalizací a Čistírny odpadních vod v Modřicích u Brna, chce své pozemky v ČOV prodat. Pozemky ČOV chtějí zastupitelé KSČM vrátit do majetku města. Už proto, aby cena vodného a stočného v Brně už nerostla, protože i z ní chce francouzský strategický partner něco pro sebe, nýbrž aby z ní mělo profit výhradně město a jeho obyvatelé. Komunisté zásadně nesouhlasí, aby strategické zásobování obyvatel a společností brněnské aglomerace pitnou vodou přešlo do soukromých rukou v novém složení vlastníků. (vž)

MĚSTO BRNO MÁ ROZPOČET

Rozpočet města Brna byl projednáván na zasedání ZMB 9. prosince 2015. Po rozsáhlé diskusi, v níž vystupovala převážně opozice včetně KSČM byl také s drobnými, pouze formálními změnami schválen. Nikoli však hlasy našich zastupitelů, kteří hlasovali proti.

Město tak bude hospodařit se ztrátou téměř jedné miliardy korun, která bude vykryta z úspor z předešlých let. Ušetřené prostředky však nepůjdou na investiční akce, ale na provozní výdaje. Podle Martina Říhy je rozpočet velmi optimistický v příjmech a nebere v úvahu, že hospodářství se nemusí vyvíjet podle oficiálních prognóz. Problémem je také nevyběr daní od živnostníků, který při růstu 4,5 % dosáhl schodek 100 milionů korun. Při plánovaném pouze dvouprocentním růstu v roce 2016 však rozpočet počítá s výběrem daní od živnostníků o 450 milionů Kč více. "Rozpočet je od počátku špatně koncipován, velmi vysoké výdaje na kulturu jsou na úkor omezení kapitálových výdajů ve velkém nepoměru. V rozpočtu nejsou peníze ani na referendum, o kterém víme, že bude probíhat s volbami do Krajského zastupitelstva," uvedl Říha a dodal,

že byly také výrazně omezeny investice do škol a investiční aktivita (pokud nějaká) byla svěřena městským částem. Dále si postesk, že neprošel ani přesun sta tisíce korun do ZŠ a MŠ na stravování dětí ze sociálně slabých rodin z položky na poštovní Brněnské komunikace.

ZMB také řešila nominace do dozorčích rad společností s majetkovým podílem města. Ovšem velmi zvláště, neboť do orgánů společnosti Automotodrom byl zvolen zarytý odpůrce tohoto podniku Mojmir Vlašín (SZ).

V interpelacích Matrin Říha vznesl požadavek na programové prohlášení, které dosud není, dále požádal o doplnění kamerového systému na Moravském náměstí, aby nedocházelo k opakovanému poškozování památníku osvobození. Jiří Hráček interpeloval náměstka Martina Andera (SZ) aby vysvětlil svou neúčast na veřejném slyšení k Zásadám územního rozvoje JmK, ač má územní plán v gesci. Daniel Borecký přečetl Dopis představitelům města, podepsaný zástupci devíti spolků, který upozorňuje na na úmyslné historické omyly květnové Deklarace smíření a společné budoucnosti. **did**

JAK MOC POTŘEBUJEME V BRNĚ SOCIÁLNÍ ZAČLEŇOVÁNÍ?

Už nějakou dobu se v Brně hovoří o takzvaném sociálním začleňování a o tématech s tím spojených, jako je inkluzivní vzdělávání, problematika menšin, bezdomovectví nebo přijímání a integrace uprchlíků a dalších cizinců.

Není žádným velkým tajemstvím, že hned v centru Brna se nachází velká vyloučená oblast, která je obývaná převážně našimi romskými spoluobčany, ve městě žije přes dva tisíce bezdomovců a mnoho dalších sociálně slabých občanů. A do toho všeho mají lidé čím dál tím větší obavy ze současné uprchlické krize, která trápí Evropu. Je tedy jasné, že tyto problémy je nutné řešit. Má ale vůbec současná brněnská koalice dost sil skutečně v těchto věcech něco prosadit, a to tak, aby to mělo nějaký reálný výsledek?

V oblasti inkluzivního vzdělávání na tom nejsme zase tak špatně. Škol, které se snaží začleňovat do svého kolektivu jak děti z vyloučené lokality, tak i další sociálně slabé nebo různě postižené děti, přibývá. Samozřejmě to není činnost jednoduchá a je závislá hlavně na penězích a na ochotě se do ní zapojit.

Negativní dopady asociálního neoliberalního kapitalismu na životy lidí však můžeme v současnosti jedinečně zmírnit, ale nikdy je nedokážeme úplně odstranit.

To samé platí také o dopadech uprchlické krize. Je hezké tvářit se solidárně, ale těžko můžeme ignorovat obavy občanů z přílivu lidí se zemí Středního a Blízkého východu, jak to

dělá hlavně hnutí Žít Brno. Je otázkou, kdo více přispívá k současné fašizaci společnosti. Zda lidé, kteří se bojí, aby společně s obyčejnými muslimy nepřišli třeba i do Brna islámští radikálové, anebo různí naivní pseudohumanisté, kteří místo věcné diskuze hned každého označují za xenofoba a rasistu. Problematika sociálního začleňování patří v Brně k těm nejsložitějším, a právě proto bychom se měli ptát, jestli je rozumné, aby ji měli na starosti lidé, jako je Matěj Hollan a Martin Freund (oba z hnutí Žít Brno) a jejich kamarádi z neziskovek, kteří jsou až příliš odtrženi od reality.

Jiří Hráček,
člen Zastupitelstva
města Brna (KSČM)

DO ZOO SE VRÁTÍ LVI A...

Prioritou investičních akcí v zoo v letošním roce bude zahájení výstavby lví expozice a oprava venkovního výběhu pro šimpanze. Tvrdí to náměstek brněnského primátora Martin Ander. Dodává, že na obě investiční akce město vyčlenilo více než 31 milionů korun. Ředitel zoo Martin Hovorka upřesnil, že na expozici lvů je plánováno 12,5 a na úpravu výběhu šimpanzů 18 milionů korun. Navíc se celá zahrada promění na nekuřáckou, tedy s výjimkou čtyř, resp. později sedmi kuřáckých koutků za pouhých čtrvrt milionu korun. Nově přibudou také moderní herní a vzdělávací (blíže nespecifikované) prvky.

Na dotaz Echa zda se konečně začne řešit dlouho slibovaný nový vstup do zoo včetně parkoviště, které by umožnilo parkování několika set osobních automobilů a až několik desítek autobusů odpovídal náměstek vyhýbavě. Možná ano, možná ne, na jednu město zjistilo, že má novou parcelu po léta pro tento účel v územním plánu dávno vyhrazenou, ale kdy

a co se vlastně začne realizovat se novináři přítomní na TK na sklonku loňského listopadu nedověděli. Což je zásadní chyba, neboť právě parkoviště, či přesněji nový vstup s dostatečnou kapacitou je limitujícím faktorem jak zvýšit počet návštěvníků Mníší hory, která se za poslední léta výrazně změnila k lepšímu a má brňanům i návštěvníkům ze širokého okolí co nabídnout. A tak hlavní problém – laxní přístup vedení města jako zřizovatele je hlavní brzdou rozvoje zahrady, která podle kdysi dávno schválené (a dávno zapomenuté a navíc nikdy nenaplněné, ale také nezrušené) koncepce měla dostávat na investice z městského rozpočtu v průměru 50 milionů korun ročně a to po dobu deseti let. To se však nikdy nestalo, protože kdyby ano, takto bych nyní nepsal..., **neboť zahrada by měla nový moderní vstup, restauraci, dostatečně velké parkoviště a také zázemí pro kroužky a výuku studentů SŠ a VŠ, letní příměstské tábory pro děti a třeba i lanovku.**

Tibor DÁVID

S ohledem na stávající situaci ve světě se odborníci přou, zda je možné zastavit válku. **Při aktivitě levice je možno současný vývoj zvrátit.** Uvedl to v úvodním projevu předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip na zasedání ÚV KSČM 12. prosince 2015. Falešná jsou slova z Turecka, z USA i od dalších členů NATO, že bojují proti terorismu. Útok na kurdské bojovníky proti teroristické organizaci Islámského státu ukázal, že právě ony podporují teroristy. **Nedobrá je i situace na Ukrajině,** která hrozí eskalací problémů v energetické bilanci Evropy i v pokračování nedemokratických postupů. Současná moc není schopna řešit problémy.

Předseda ÚV KSČM řekl, že **ve vládní koalici se zvyšuje napětí** pro rozporné zájmy jednotlivých koaličních stran, zejména ČSSD a hnutí ANO, čehož využívá ve svůj prospěch KDU-ČSL. Politika těchto stran je plná nekompetentnosti a osobních zájmů, které převládají nad zájmem občanů. Předseda ÚV KSČM naopak poděkoval všem, kteří poctivě pracují ve prospěch občanů v krajích. Přesvědčili široké spektrum lidí, že volba KSČM byla správná.

K samostatnému bodu jednání ÚV KSČM o **migraci** řekl místopředseda ÚV KSČM Jiří Dolejš, že zvládnout kvanta migrantů není jednoduché, je třeba její vlnu oslabit, což lze jen tehdy, půjde-li o příčiny situace. Je třeba přestat válčit v zemích, odkud uprchlíci přicházejí. Zasedání ÚV KSČM schválilo stanovisko, které je **pro jasnou dlouhodobou energetickou koncepci** a odpovědnost státu, dále **Teze volebního programu** pro volby do Senátu a krajských zastupitelstev v roce 2016 i **metodiku a zásady vedení volební kampaně.** Snahou KSČM je pokusit se získat některého ze senátorů, řekl místopředseda ÚV KSČM Petr Šimůnek.

ÚV KSČM projednal i **děni kolem M. Ransdorfa** a rozhodl, že mu nebude pozastaveno členství v KSČM. Vedení KSČM to bude respektovat a nebude situaci komentovat. A právě tento případ vedl mediokraty i k zájmu o jednání ÚV KSČM. Jako hejno vos kroužili kamerami a mikrofony kolem M. Ransdorfa. Další obsah jednání ÚV KSČM je tradičně nezajímavý. Pouze Haló noviny 14. prosince 2015 informovaly. **kj**

SÝRIE – GEOPOLITICKÁ SITUACE

19. listopadu 2015 se konal diskusní čtvrtek. Zvolené téma (viz nadpis) a výběr přednášejícího (PhDr. Josef Skála, CSc.) zapříčinily vysokou účast a zapojení mnoha účastníků do diskuse.

Sýrie byla země sociálně orientovaná. Nebyl tam jediný žebřík, byla to země spořádaná, prosovětsky orientovaná. Jelcin, Gorbačov tuto zemi odkopli. Od té doby dochází ke změně, společnost se rozvrací. Tento proces začal brzy po ovládnutí spojenci (např. Katar, Turecko, Saúdská Arábie aj.) podle zadání USA. („Musíme vymést vše, co kdy mělo pozitivní vztah k SSSR“.). Tak se stala Sýrie předmětem agrese zvenčí.

Země jako Sýrie, Egypt ... šly svojí cestou. Socialistické země byly jejich spojenci. Zánik socialistické soustavy otevřel invazi do těchto zemí. Kaddáfí zřídil (díky ropě) z Libye prosperující stát. Byl však zavražděn, když speciální jednotky (tzv. červené barety) ho přistrčily islámským rezníkům.

V Sýrii válka trvá dlouho. Syrská armáda má pod kontrolou asi čtvrtinu obyvatelstva. Žijí pod střechou, netrpí hladem, děti chodí do škol. Dnes tam existuje Islámský stát. Dochází k doplňování teroristů. Jediná syrská armáda a Kurdové bojují proti němu. Proto je třeba podpořit prezidenta Asada.

Ruské letectvo se dostalo do složité situace. Ověřili si tzv. elektronický deštník, tzn. že vylétí vrtulník a aparát vytvoří deštník, pod kterým nefungují radary, nelze odpálit rakety atd. Účinnost jednoho dokonce dopadla na Turecko, které protestovalo. Rusové jsou schopni odpalovat rakety z Kaspického moře (odtud to není smluvně zakázáno), do-

vedou odklánět rakety letící na ruský cíl aj. V hlavách generality USA nastal velký zmatek, neboť zjistili, že USA dnes nemají vojenskou převahu.

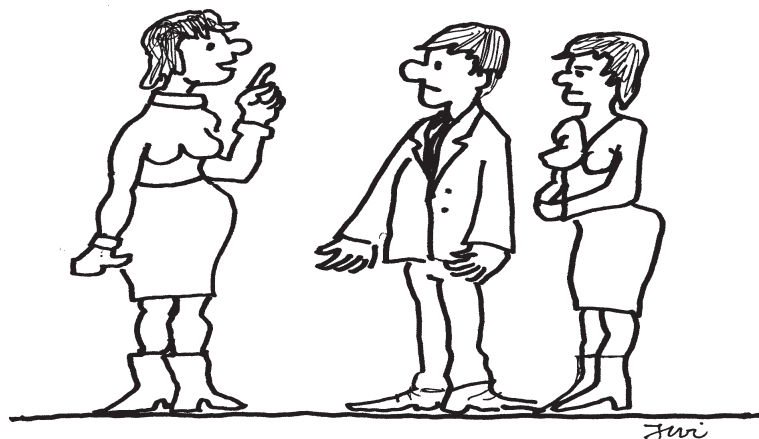
V současné uprchlické Evropě často slyšíme pojmy jako lidskost, humanita. Je na nás vytvářen tlak od těch, co situaci vyvolali. Nesmíme se nechat zatlačit tím, že nás nazývají fašisty, rasisty apod. My, komunisté, jsme poslední, abychom byli rasisty, ale také nesmíme být hlupáky. Řešení – udeřit na příčiny, které to způsobily (tj. převraty v zemích), tak ať to řeší. Jinak následky ponese všechny.

Kancléřka Merkelová přišla s myšlenkou, že je pozve. Tak hloupá není, má kolem sebe poradce. Přicházející jsou mladí, lépe oblečení než někteří naši

lidi. Je třeba rozlišovat mezi zoufalstvím a tím, co je organizované. Peníze přichází ze Saúdské Arábie. Islámský stát sedí na ropě, vozí ji přes Turecko do Izraele a tam prodává pod cenou. Bude-me čekat? Přijmeme určitá opatření? KSČM by měla něco lidem zřetelně říci. Přece nemohou milióny lidí jen tak se do Evropy nastěhovat. Poprvé se mnozí členové KSČM červenají, neboť velké části české veřejnosti je jedno, co KSČM dělá. Toto se českým komunistům nikdy dříve nestalo. Z pohledu na dnešní poměry tito lidé (nekomunisté) jdou dál, jsou kritičtější v porovnání s tím, co zaznívá od KSČM. Nejsme klub. Musíme promluvit jasně a srozumitelně, musíme ovlivňovat a vést lidi.

Josef Vondrák

LIDÉ SE V ČESKÉ REPUBLICE MAJÍ OPRAVDU DOBRĚ. MIGRACE SE NAŠ NETÝKÁ ... NIKDO K NÁM NECHCE !

I VE VOLEBNÍM ROCE NEZAPOMEŇME NA VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Televizní vysílání bude věnováno aktuálním událostem na Blízkém a Středním východě, na Ukrajině, přílivu dalších vln uprchlíků a především slovům a činům prezidenta republiky. Naši mediokrati nevynechají z jejich hlediska žádnou příležitost, aby posluchačům neukázali, co si to přímou volbou zvolený podnájemník Pražského hradu dovoluje. Předsedové ODS a TOP 09 budou opět v pohotovosti. A **proběhnou předvolební střetnutí o místa hejtmanů v krajích.** V našem kraji Michal Hašek se činí už tak, že snad ani nespí, aby se zviditelnil. A předseda ČSSD nakonec souhlasil s jeho prvním místem na krajské kandidátce ČSSD, poněvadž jiného tak aktivního nemá. Zato lidovečtí bratři odsunuli Stanislava Juránka na

2. místo – jenom aby nebyli nemile překvapeni množstvím preferenčních hlasů právě pro dnešního vícehejtmana St. Juránka. A Andrej Babiš se již cítí vítězem i krajských voleb, i když vedoucí místa ANO v několika městech praskají ve švech. Volební preference pro jeho Ano jsou blízko 30 %.

Záplavy každodenních informací, komentářů a besed by nám neměly zabránit vzpomínce na významná výročí našeho i mezinárodního dělnického a komunistického hnutí. V květnu půjde o **95. výročí založení KSČ**, v dalších měsících o **životní jubilea zakladatelů KSČ** Bohumíra Šmerala, Karla Kreibicha, představitelů KSČ Václava Kopeckého, Klementa Gottwalda. V červenci si připomeneme **65. výročí přijetí zákona o Pohraniční**

stráži a událostech v Babicích, oblíbená témata padělatelů minulosti. A jim též předložíme **výročí příchodu Heydricha do Prahy.** Naši pozornosti nemůže uniknout **rok 1956.** Došlo v něm k jednání XX. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu, k událostem v Poznani, v Maďarsku, k válce Anglie a Francie proti Egyptu.

Připomenutí těchto výročí umožní reagovat na pojetí jejich výkladu, které dnes existuje v médiích, v učebnicích pro základní a střední školy a které vždy neodpovídá skutečnému průběhu událostí, jejich příčin a důsledkům. Loňské výročí osvobození naší vlasti z nacistické okupace a ukončení druhé světové války v Evropě a v Asii bylo v mnoha ohledech příkladem tohoto pojetí.

Karel Janiš

DOPIS PŘEDSTAVITELŮM MĚSTA

Deklarace smíření a společné budoucnosti, schválená na květnovém jednání Zastupitelstva města Brna zastupiteli koalice a klubu TOP 09 jako veřejné politické prohlášení občanů Brna, představuje závažný akt nejen regionálního dosahu. Jejím obsahem se proto zabývalo i plenární jednání Regionální skupiny Klubu společenských věd, z.s. Brno s cílem pojmenovat společenskou nebezpečnost takových projevů a možné budoucí dopady jejího vyhlášení.

V kontextu globálních událostí postihujících náš současný svět sice plně chápeme význam a naši odpovědnost za dnešní a budoucí soužití lidí nejrůznějšího kulturního a etnického původu, o což se text výše uváděné „*Deklarace smíření ...*“ opírá. Jsme si též vědomi, že dějiny 20. století nebyly jednoduché a nelze na ně pohlížet jen černobíle. Je však nepřijatelné nevědecky a neobjektivně tyto dějiny hodnotit, zejména vytrhávat jednotlivé události z posloupnosti příčin a následků. Tvrzení, že „*Deklarace smíření ...*“ a společné budoucnosti je veřejným prohlášením občanů města Brna je klamně, nepravdivé. Toto mohlo být stvrzeno pouze referendem k této otázce.

Jako občané Brna proto požadujeme veřejnou odpověď na následující otázky:

1. V kterém brněnském volebním programu politických stran a uskupení pro komunální volby 2014 je obsažen tento „akt smíření“?
2. Na základě jakých ověřených skutečností je uvedený odsun z r. 1945 označován jako „pochod smrti“, kde vůbec lze nalézt tvrzení, že odsun vstoupil do historie jako tzv. „Brněnský pochod smrti“? Jestliže objektivní důkazy o ubití nebo zastřelení účastníků pochodu z Brna do Pohořelic neexistují, naopak o počtu zemřelých účastníků pochodu včetně jejich základních osobních dat existuje úřední seznam, není vaše odvolávka na tzv. „očítá svědectví“ účelově zkreslená a tudíž irelevantní?
3. UVĚDOMILI JSTE SI, JAKÁ BYLA V DOBĚ KONCE VÁLKY ZÁSOBOVACÍ A BYTOVÁ SITUACE V BRNĚ, ZEJMÉNA V DŮSLEDKU VÁLEČNÝCH AKCÍ, OKUPACE A AMERICKÉHO BOMBARDOVÁNÍ?
4. Z čeho čerpala skupina zpracovatelů „*Deklarace smíření...*“, že se k brněnským Němcům přistupovalo po válce na

základě „kolektivní viny“? Z kterých historických a dobových dokumentů jste vůbec čerpali při rozhodování o jejím přijetí?

5. Proč se opíráte o pojem Revoluční gardy, když v té době v Brně neexistovaly a působila zde tzv. Národní stráž?
6. Jak hodnotíte celou poválečnou politiku a úsilí Sudetoněmeckého landsmanschaftu (SL) ve vztahu k ČR? Víte o tom, že vzájemný vztah Čechů a Němců smluvně upravují Smlouva o dobrém sousedství mezi ČR a SRN z roku 1992 a následně přijatá Česko-německá deklarace z roku 1997 a tudíž záměr vámi schválené „*Deklarace smíření...*“ je v nesouladu s ustanovením obou smluv?

Tyto závažné rozpory mezi tvrzeními „*Deklarace smíření...*“ a společné budoucnosti a skutečností nás ve svém výsledku vedou k zásadním celospolečenským otázkám:

- Jakou společnou budoucnost si lze vůbec představit, jestliže stojí na veřejně šířených nepravdách?
- Kdo je a bude určujícím subjektem pojetí a směřování naší budoucí společnosti, bude to Sudetoněmecký landsmanschaft nebo čeští občané?

V Brně, dne 4. 12. 2015

Dopis podepisují zástupci brněnských regionálních skupin:

Klubu společenských věd, z.s.

Klubu českého pohraničí, z.s.

Vlasteneckého sdružení antifašistů, z.s.

Společnosti Ludvíka Svobody, o.s.

Česko-ruské společnosti, z.s.

Česko-kubánské společnosti, z.s.

Unie českých spisovatelů, z.s.

Výboru národní kultury, p.s.

Levicového klubu žen Dobromysl

(jejich podpisy jsou soustředěny u RNDr. Daniela Boreckého, Csc., předsedy regionální skupiny Klubu společenských věd a člena Zastupitelstva města Brna)

ROK 2015 JE MINULOSTÍ A UŽ ŽIJEME V ROCE 2016

Rok 2015 byl naplněn mnoha událostmi. Některé pokračovaly – především **občanská válka na Ukrajině**, která stále podstatně ovlivňuje vztahy mezi Evropskou unií a Ruskou federací a zejména mezi USA a Ruskem. Ale tyto se dostaly do pozadí několikrát. Média dostala na talíř vydatná sousta. Už **7. ledna 2015** byla vyražena skupina redaktorů satirického časopisu v Paříži a **15. listopadu opět v Paříži** na několika místech přišlo o život až 130 návštěvníků baru, koncertu – míst s větším počtem návštěvníků. Francouzský prezident řekl, že země je ve válce. Na tři měsíce zákonodárci schválili mimořádný stav a ulice jsou plné policistů. Vešlo brzo ve známost, že hnízdo vrahů - střelců je v Belgii. Konala se velká tryzna na za oběti střelby, lidí, kteří měli smůlu, že byli v dané chvíli na místě. Jestlipak si francouzský prezident vzpomněl na bombardování cílů v Libyi a na oběti stejně nevinných tamějších obětí? Asi nikoliv.

V létě došlo k událostem, které budou trvat velmi dlouho. **Začaly proudit tisíce, ba desetitisíce běženců** z míst bojů v Sýrii, ale i z Afghánistánu, z Iráku a bůhví odkud. Reagovali na výzvu německé kancléřky, která jim otevřela dveře. V první etapě přicházeli mladí muži, v dalších měsících už i celé rodiny s malými dětmi. Procházely Balkánem pěšky, některé v člunech přes Středozemní moře. Dnes už jde o statisíce směřující do Německa, ale i do Švédska a bůhví kam – za vidinou lepšího života, který jim slibovali v zemích, odkud do Evropy přicházejí. Nepřetržitě zasedají premiéři, ministři vnitra, zahraničí zemí Evropské unie, vydávají prohlášení o ochraně hranic Unie, Maďari stavějí zdi, policie se snaží zabránit příchodu dalších a dalších lidí. Ale jedno je jisté – jsme svědky totálního selhání vedoucích představitelů Evropské unie. Opatření k ochraně hranic Unie mají nejméně půlroční zpoždění stejně jako úvahy a našich politiků o tom, že přijmeme běžence z válkou postižených a ekonomické pošleme zpět – kam, když některým z nich jejich bydliště bylo zničeno v bojích. Snad ani ti i naši politici v televizních debatách nevěří tomu, co posluchačům povídají.

Unijním politikům, tedy i našim ve vládě, dost dlouho trvalo, než jim došlo, že **je třeba hovořit o příčinách vln běženců** tak, jak na to mnohokrát upozorňoval předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip. Dnes i oni přiznávají, že v Iráku a v Libyi vládli diktátoři, ale po jejich svržení nastal chaos. Hovoří též o tom,

že americkou demokracii nelze vyvážet kamkoliv. Přiznávají to i představitelé ODS, kteří podporovali svého času svržení iráckého diktátora.

Není pochyb o tom, že i letos bude pokračovat příliv lidí ze zemí postižených válečnými událostmi – jde o běh na dlouhou trať. Budou i nadále vedeny úvahy o jejich možné integraci do světa s jinými postoji k životu. Teroristické akce, situace na Ukrajině, snaha mírovou diplomacií vyřešit situaci v Sýrii budou pokračovat. Evropa bude čelit možným důsledkům z probíhajících událostí, do nichž zejména prostřednictvím NATO zasáhla.

Rok 2015 nebyl rokem voleb. I když poměry ve vládní koalici se podobaly rozhádané rodině. Andrej Babiš často přikládal do kamen pořádná polena. Plnil zdařile úlohy místopředsedy vlády a ministra financí i potměšilého „okopávače“ sourozenců ve vládní koalici. Hned na ministra dopravy, tu na ministra zdravotnictví – dlouhodobě, pod heslem My makáme, vy kradete. Vysazen byl především na Miroslava Kalouska a ten zase na něho. A Kalousek jako nový předseda TOP 09 předložil program – svoboda, demokracie a prozápadní orientace, které jsou ohroženy právě Babišem, Zemanem. Po celý rok byl prezident kritizován, především za cesty do Ruska a do Číny. A křik nastal, když se 17. listopadu nepodařilo mávat mu červenými kartami. A dokonce premiér prezidenta kritizoval, s kým že to byl na tribuně na Albertově, který přece patří studentům. Prezident ho v Mladé frontě Dnes označil za bezpečnostní riziko republiky. Nicméně se premiérovi podařilo nestejnorodou koalici udržet a k předčasným sněmovním volbám nedošlo.

Letošní a několik příštích roků budou volebními. Letos budou volby krajské a v jihovýchodních městských částech Brna senátní. **Podívejme se na platnost občanských průkazů**, které při volbách potřebujeme ve volební místnosti. Důchodci je sice každý měsíc potřebují při přebírání „státní almužny“, ale i oni za jejich kontrolu platnosti nic nedají. Poslanci konečně pochopili, že nemá smysl hnát každých 10 let občany pro nový průkaz totožnosti a jejich platnost prodloužili na delší dobu u „mladých věkem“.

Vzhůru k novým zážitkům ve světě plném závažných dějů, zbytečných ztrát na životech lidí, střetů mezi Jihem a Severem světa i mezi Západem a Východem, ve světě plném lži o skutečném průběhu událostí.

Karel Janiš

LEŽ MÁ KRÁTKÉ NOHY - BĚŽÍ, ALE DALEKO NEUTEČE!

Existují závažné světové problémy, které nepředstavuje pouze terorismus či migrační vlna, ale i nezaměstnanost, závratný růst nerovnosti v sociálním postavení občanů, prudce se zvyšující počet lidí, kteří žijí na hranici bídy nebo přímo v podmínkách bídy, ale i takové, které hrozí vyústěním do světového zničujícího válečného konfliktu. Mnohé z nich se nevyhýbají ani nám - jak občanům, tak i našemu státu.

Toto nelze popřít, omalovat, vyvrátit a tvrdit opak, byť tisková a elektronická média nám denně předkládají k věření svůj „mediální švindl“ - tj. jiný obraz skutečnosti a událostí, než jaké reálně jsou, nebo jak se skutečně udály. Vytváření a prezentace těchto tzv. „me-

diálních švindlů“ se však netýká pouze současných aktuálně probíhajících událostí, ale ve stále se rozšiřující míře také nedávné i dálnější historie. Zejména období po roce 1948 je pro ně „vděčným“ námětem.

Mnohé z nich jsou obrázkem „plastického charakteru“ jejich tvůrců a aktérů, kdy po přečtení či po zhlédnutí jejich dřívějších a současných výtvorů a „uměleckých“ výkonů je zřejmé, že tyto až s obdivuhodnou aktivitou dnes působí jako patolízalové, papoušci či tlumočníci názorů svých chleboďárců, nebo jsou ochotně zavázáni k takové práci jiným zadavatelům, např. za udělení tzv. „prestižních“ cen a exkluzivních pozorností od **neznámých utajených dárců.**

Proto také o některých důležitých událostech, o jejich důsledcích a zejména o příčinách, o postojích některých zemí či vyjádřeních politiků „které oni nemusí“, jsme informováni jednostranně, zaujatě a neobjektivně, v některých případech pak o dění nejsme záměrně vůbec informováni! Zkrátka, i v této sféře se řídí rčením „**čí chleba jíš, toho píseň zpívej**“ a jejich řeči o nezávislosti, objektivnosti a nestrannosti jsou skutečně planými řečmi mlžícími skutečnost.

I když si toto uvědomujeme, mají na nás např. tiskové a televizní zprávy i zábavné pořady různého zaměření vliv a mnoho našich občanů si, bohužel, vůbec neuvědomuje, že jsme nenápadně

(Dokončení na straně 7)

LEŽ MÁ KRÁTKÉ NOHY - BĚŽÍ, ALE DALEKO NEUTEČE!

(Dokončení ze strany 6)

ale důkladně manipulováni. Vždyť ve velké míře všechno, co víme nebo se domníváme, že víme, k nám přichází prostřednictvím novin, časopisů, rozhlasu či televize, která se stala médiem nejlivnější.

Dokonce nejen zprávami, ale i zábavnými televizními seriály např. tím, že tvůrce scénáře v něm záměrně a cíleně podporuje názory a činy jedné postavy a vyjadřuje nesouhlas s postavou jinou, jsou nám tímto podsouvány jeho názory a pohledy na svět a na konkrétní činnost. Milióny diváků a zejména mladí lidé, kteří se na zprávy většinou ani nedívají a dávají přednost této seriálové kultuře, aniž si to sami uvědomují, jsou takto nenápadně a účinně ovlivňováni, ztotožňují se s jejich činy, s jejich myšle-

ním a postoji, a postupně je berou jako vzory pro sebe. Když pak posoudíme úroveň pořadů, ten hrůzný úpadek hodnot a kultury některých českých seriálů a zábavných pořadů, tu patolízalskou snahu se vyrovnat tzv. „exkluzivním světovým seriálům západním, zejména americkým,“ sklízíme ovoce vlivu těchto „skvostů“ v mluvě, chování i jednání mládeže a ve vztazích mezi lidmi v naší dnešní společnosti.

Opodstatněnost mých tvrzení zvažte každý sám. Připomenou jen např. „argumenty“ a prezentované informace masmédií a některými politiky a rozpor se skutečným děním, se skutečnými důvody, příčinami a cíli napadení Iráku, Libye, bombardování Bělehradu a o celkové situaci na Balkáně, o krizi na Ukrajině, i o současné situaci v Sýrii a migrační vlně, o sestřelení ruského letadla Tureckem apod., které nám byly a jsou předkládány k věření, nebo naopak jsou úmyslně zamlčovány. Když pak dříve uváděné „nestranné a objektivní pravdivé informace“ o zmíněných událostech porovnám s dnešním stavem a s postupně odhalovanými skutečnostmi, které se však potom zásadně liší od těch dřívějších „pravd“, pak se nemohu zbavit myšlenky, kterou jsem kdysi v tisku četl, že v dnešní době existuje „**lež jako nový světový řád!**“

Nezbývá, než více se zamýšlet nad tím čím nás baví a s jakými záměry nám ti vysoce morální vševědové předkládají k věření své komentáře, návody a rady pro naše myšlení a jednání, více používat vlastní zdravý rozum a odhalovat lidem tyto švindly. **Alois Zlatníček**

Nezbývá, než více se zamýšlet nad tím čím nás baví a s jakými záměry nám ti vysoce morální vševědové předkládají k věření své komentáře, návody a rady pro naše myšlení a jednání, více používat vlastní zdravý rozum a odhalovat lidem tyto švindly. **Alois Zlatníček**

VETERÁNI VÁLKY VZPOMÍNÁJÍ

Vydavatelství Montanex a. s. Ostrava vydalo ve spolupráci s Českým svazem bojovníků za svobodu v roce 2015 knihu BEZ NÁROKU NA SLÁVU s podtitulem Vzpomínky mužů, kteří bojovali za svobodné Československo na východní a západní frontě. Úvodní slova napsali hejtman Moravskoslezského kraje Miroslav Novák a primátor Ostravy Tomáš Macura.

Brigádní generál Ing. Mikuláš Končický (1925) se narodil na Volyni. Uvádí, že patřil ke generaci, která prošla nelehkým údobím života ve společnosti, ovládané různými ideologiemi a nacionalistickými chimérami. Polonizaci Volyně vystřídali bolševici, barbarští nacisté, krvelační banderovci, ozbrojené polské či pobaltské „pořádkové síly“, po válce stalinistický režim. Jako tankista se zúčastnil krvavého přechodu Karpat, Jaselské operace, Ostravsko-opavské operace a postupu na pomoc povstání v Praze, závěrečné operace Rudé armády v Evropě, které se zúčastnil čs. armádní sbor v rámci 4. ukrajinského frontu. Zabývá se poválečným životem a za zlomové roky považuje události v roce 1968 a 1989 (svět opustil 13. prosince 2015).

Plukovník Pavel Vranský (1921 v Lipníku nad Bečvou) opustil domov v květnu 1939 tak jako mnozí naši lidé a po krátkém pobytu v Krakově se zúčastnil přepravy na Střední východ. Od května 1941 byl příslušníkem naší jednotky a jako protiletadlový dělostřelec prožil boje v poušti při obraně Tobruku. Poté prodělal letecký výcvik ve Velké Británii a stal se palubním telegrafistou, střelcem i radarovým operátorem u 311. perutě. Nalétal 935 hodin a 3 minuty v bojích s nacistickým letectvem. Většina jeho rodiny zahynula v holocaustu.

Osudy obou veteránů druhé světové války se ubíraly různými cestami. Mikuláš Končický bojoval v řadách naší vojenské jednotky v SSSR, Pavel Vranský v řadách naší jednotky na Středním východě i v proslavené 311. peruti. Společný jim byl boj proti hitlerovskému Německu.

Plně to platí o dalším veteránovi války. **Byl jím generálporučík Ing. František Šádek.** Své vzpomínky uložil do knihy MŮJ ŽIVOT VOJENSKÝ, kterou vydala Národní rada Klubu českého pohraničí u příležitosti 70. výročí osvobození naší vlasti od fašismu Rudou armádou a jejími spojenci v roce

2015. Rodák ze Žiliny (1921) se aktivně zúčastnil Slovenského národního povstání v bojích o Strečno. Charakterizuje představitel Hlavního štábu partyzánského hnutí v ČSR (v medailonech A. N. Asmolov, I. I. Skripka, Rudolf Slánský, Jozef Lietavec, Jan Šverma). Odpovídá na otázky **Kdo byli vlasovci, Kdo byli banderovci** a odpovídá tak na často se v médiích objevující stanoviska omlouvající jejich počínání za války i v letech poválečných. Podrobně uvádí funkční zařazení a místa působení v Československé lidové armádě – Chomutov, České Budějovice, Tábor, Příbram. Absolvoval Nejvyšší vojenskou školu generálního štábu ozbrojených sil v SSSR (1956-8). Byl též náměstkem ministra národní obrany (1964-6). V roce 1969 se stal velitelem Pohraniční stráže a v této funkci působil 13 let.

Vzpomíná na Ludvíka Svobodu, na jeho velký zájem o dění v armádě a starost o podmínky života vojáků. Rozebírá tzv. říčanský případ, po mnoho let po listopadu 1989 soustavně probíraný v médiích i v soudním procesu. K případu se v knize vyjadřuje i syn generála Šádka Ing. Miloš Šádek.

Kromě života generála F. Šádka jako vojáka z povolání jde i o jeho vztahy k umění, k hudbě, ke sportu, o jeho zálibu lovit. Jeho jednání jako vojáka i jako člověka dokreslují vzpomínky vesměs důstojníků Pohraniční stráže, kteří se s ním setkávali při různých příležitostech: František Kovanda, Miloslav Adamec, Karel Hartl, Stanislav Šefraný, Jan Muzikář, František Vítek, Jan Havlas (uvádím bez akademických titulů a vojenských hodností). Jednoho ale uvedu: plk. PS v. v. RSDr. Milan Richter, CSc., předseda Národní rady Klubu českého pohraničí, který ke knize gen. F. Šádka napsal úvodní slovo spolu s plk. gen. št. v. v. Ing. Zdeňkem Zbytkem. V knize nechybí fotogalerie ze života autora knihy.

Životním krédem generála Šádka je poctivě pracovat, čestně žít, nic nepodcenit a vědět, že každý úspěch je spojen s prací druhých, že výsledky závisí na mnoha aspektech, jejichž tvůrci jsou lidé. Tak končí vzpomínková kniha, jejíž autor nedávno opustil svět. Zůstala kniha vzpomínek, kterou je užitečné si přečíst. Platí to i o vzpomínkách Mikuláše Končického a Pavla Vranského.

Karel Janiš

□ JAK SI PŘEDSTAVUJE SVOBODU

SLOVA. Jan Rejžek z Hulvátova v Lidových novinách 19. listopadu 2015 napsal, že oficiální oslava 17. listopadu na Albertově musela i hluchoněmému odhalit, jak zákeřná a nebezpečná figura dřepí na hradě. Děkan Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy Bohuslav Goš se právem ohradil, že Zeman na ni zakázal účast studentů a naopak za laskavého policejního dohledu si dopřál účast galerie svých stranických aplégrů, kteří mu sponzorovali prezidentskou kampaň, aniž by měli s bojem za svobodu cokoliv společného. Na tribuně se ke zprznění hymny sešikoval po jeho boku upocený náčiček Martin Konvička a další skvadra neproověřených nohládů, kágébáků a bývalých komoušů, která v onom bájném listopadu 1989 byla ještě zalezlá ve svých děrách jako Veleba, Forejt, Mynář a Nejedlý. Dočkala se (*vztek a nenávisť jsou důsledkem toho, že se podařilo zabránit hromadné záplavě červených karet proti prezidentovi jako loni*). Jan Rejžek na ČT 24 s odporem sledoval na Zemanově stranické estrádě zakyslé, nenávisné zjevy, zkřivené zlobou, jež vždy budou vidět viníky za své zmršené životy v politicích a nyní v běžencích, ale nikdy u sebe. Zato na Národní třídě v podloubí se pohyboval ve zcela opačném světě mnoha svobodných a pohodových lidí.

□ **NENÍ VŠECHNO DOVOLENO – ANI HLAVĚ STÁTU.** To je titul článku v Právu 24. listopadu 2015. Bývalý poslanec a ústavní právník Zdeněk Jičínský v něm konstatuje, že v politické oblasti je M. Zeman velmi aktivní. Považoval za velmi pozitivní cestu prezidenta republiky na oslavy ukončení 2. světové války do Moskvy a do Pekingu, souhlasí se Zemanovým kritickým postojem k jednostranné protiruské politice EU ve vztahu k Ukrajině a stejně s ním odmítá politiku protiruských sankcí. Tyto počiny i další Zemanovy kroky k oživení ekonomické a zahraniční politiky ČR si zasluhují hodnocení kladné (*předsedové ODS a nyní nově zvolený předseda TOP 09 delší dobu za souhlasného pokřiku televizních mediokratů povídají, že prezident nás vrhá do náruče Kremlu a Pekingu na úkor naší orientace zahraniční politiky k Evropské unii a k USA. A Petr Fiala a zejména Miroslav Kalousek jsou na televizní obrazovce téměř každý den, a to i několikrát*). Zdeněk Jičínský v další části článku

uvádí, že účast prezidenta na albertovském shromáždění s Blokem proti islámu Martina Konvičky, představitele extrémních názorů, se vymyká z toho, čeho se má účastnit prezident demokratické republiky. Obsah jeho projevu nijak zvlášť nevyňikal, ale jde o celkový kontext jeho přítomnosti a jeho vystoupení jako hlavního řečníka na této akci. Většina občanů levicově orientovaných, která Zemana jako prezidenta volila, uvedenou akci považuje jako nepatřičnou, nedůstojnou hlavy státu demokratické ČR. Zeman je si vědom toho, že česká společnost je silně zneklidněna děním v Evropě a na Blízkém východě a obavami z enormní migrační

STŘÍPKY

K 17. 11.

vlny. A Zeman se rozhodl plout populisticky na vlně těch, kdo tato nebezpečí a hrozby zneužívají ke svým politickým záměrům, jež s ústavními hodnotami ČR mají jen málo společného. Zdeněk Jičínský má proto plné pochopení pro kritiku tohoto Zemanova počínání předsedou vlády Sobotkou, že to je legitimizace šíření xenofobie a nenávisť (*reakci až neadekvátní na premiérovu kritiku, že ohrožuje bezpečnost ČR, si mohl prezident odpustit*). Zeman je zřejmě až příliš spokojen sám se sebou v nejvyšší ústavní funkci a nedostává se mu hlubší reflexe vlastního počínání, jak už před časem Z. Jičínský na to upozornil (*na rozdíl od hulvátského posuzování jednání prezidenta republiky v rejžkovském stylu možno věcně, jak to má být, možno uvádět věci na pravou míru. Tak Zdeněk Jičínský psal a hovořil nikoliv poprvé*).

□ **KARDINÁL PŘÍSPÍVÁ K FAŠIZACI ZEMĚ?** To je název článku v Lidových novinách 24. listopadu 2015. Jeho autor, zástupce veřejné ochránčyně práv, Stanislav Křeček uvádí, že pražský arcibiskup a kardinál Dominik Duka 20. listopadu 2015 v Lánech navštívil prezidenta republiky a v tamním kostele sloužil bohoslužbu za zlepšení prezidentova zdraví a za to, aby s rozmyslem reprezentoval tento stát a posiloval svornost naší společnosti. Duka se také pomodlil za národní spravedlnost a mír. Co podle S. Křečka by mohl kdokoliv shledávat hodného kritiky? Namísto toho před-

ní katolický intelektuál, profesor Univerzity Karlovy (*kontroverzní osoba M. C. Putna, který je na počátku jednání rektorů vysokých škol proti prezidentovi, který si „dovolil“ nejménou ho profesorem*) prohlásil, že se pro tento čin stydí za svého kardinála. Vychází najevo, že již delší dobu existuje část intelektuálních a duchovních elit této země, k nimž Martin C. Putna bezpochyby patří, která stále podrážděněji reaguje na každý hlas směřující proti jejím představám o společenském uspořádání. V Právu komentátor konstatuje, že prezident je jedna ruka s klérem i s krajními nacionalisty se zjevným cílem přirovnat prezidenta k představitelům fašistických nebo polofašistických režimů. To už i kardinál přispívá k „fašizaci země“? Ptá se autor článku. A dodává, že již nejde o osobu prezidenta, ale o zásadní otázky směřování politiky, o vládu a ústavní pořádek země. Jsme patrně konfrontováni s jiným pojetím lidských práv, jiným pojetím demokracie. Jde o takovou ztrátu základní orientace, která nás poškozují více než cokoliv jiného (*velmi výstižně charakterizovány názory a postoje rektorů a některých dalších v akademické oblasti a zejména našich mediokratů požadujících toleranci k sobě, ale běda, má-li někdo jiný názor, hned spustí pokřik, a to nejen pánové Takáč a Borek, ale už i paní Witovská, Tvarůžková v rolích podrážděných „vyslychajících“ a učících správnému přemýšlení, o Václavu Moravcovi nemluvě*).

□ **MŠE ZA ZEMANA? A PŘÍŠTĚ UŽ EXORCISMUS.** To je titulke článku v Lidových novinách 1. prosince 2015. Ředitel Občanského institutu Roman Joch se svého arcibiskupa zastává. Sloužením mše svaté za prezidenta mu prokázal milosrdenství. Zeman je slabý, chybující nemocný člověk, pomodlit se za takového je patřičné. Když člověk vidí chování prezidentovo – 17. listopadu – žádný apel na rozum, žádný normální, lidský, přirozený prostředek jeho nápravy nepomohou, neexistují, nefungují. Zbývá tudíž jen boží zásah shůry, příval neolatelné Boží milosti, který Zemana opraví, polepší, učiní člověkem řádným. Otec Dominik mší svatou za prezidenta udělal dobrou a správnou věc. Jen v plné synovské pokoře prosíme: a příště už exorcismus (*zařikávání, vyhánění ďábla – obnovíme čarodějnické procesy?*). **kj**

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v lednu

Reduta po premiéře (17. XII.) reprizuje (20. I., 3. II.) Dostojevského Běsy v dramatisaci Romana Sikory a v režii Martina Čičváka. Román Běsi je dodnes nejvíc diskutované dílo F. M. Dostojevského. Autor se inspiroval zavražděním studenta Petrovy zemědělské akademie I. Ivanova, člena tajného spolku Pomsta lidu. „Něčajejvův případ“, nazvaný podle studentova vraha, anarchisty S. G. Něčajeva, posloužil Dostojevskému jako východisko k polemice se vším, co v Rusku vzešlo z racionalismu, vědeckého pozitivismu, liberalismu i římského katolicismu a co lze nazvat společným jmenovatelem - popření etosu. V Dostojevského interpretaci popření Boha. Řečeno s nadsázkou - v divadelním rámci románu se pohybuje skupina lidí, která zastupuje celou společnost, takže můžeme hovořit o fiktivním modelu světa – theatru mundi. V pojetí inscenátorů jde o rozvinutí motivů románu autora, jako proroka věcí budoucích – viz citát z románu inscenátory uváděný na tiskové konferenci: „Jednou přijede z ciziny vlakem a udělá převrat.“ Trvalo pouhých 35 let než k tomu došlo a divák posoudí, zda inscenace jako zrcadlo doby, která je podle inscenátorů opět na křižovatce, citění diváka odpovídá. Zda Evropa jako dynamická, individualistická, svobodomyšlná a racionalistická odolá tlakům kleptokracie a náboženské ideologii nenávisti.

Opera *Powder Her Face* z roku 1995 je prvotina čtyřadvacetiletého skladatele Thomase Adese, jež do hudby přinesla novum - hudební znázornění orálního sexu. Zpracovává životní příběh Margaret Campbell, vévodkyně z Argyllu a její skandální rozvod z roku 1963. Ve skutečnosti se jednalo o oběť způsobu života její společenské vrstvy. V roce 1912 narozená dcera skotského milionáře, do 14 let vychovávaná v USA, svedená s následkem potratu v roce 1928 Davidem Nivenem, představitelem pozdějších filmových rolí např. v *Růžovém panterovi*, milanka playboye prince Ali Khána, hlavy šiitské sekty Nizáří Ismájlí, pozdějšího zástupce Pakistánu v OSN a manžela filmové hvězdy Rity Hayworth, se v roce 1951 provdala za lana Douglase Campbellella 11. vévodu z Argyllu, aby se s ním v roce 1963 rozvedla. Důvodem byl neřízený sexuální život, který spojovala s úrazem v roce 1942 - pádem do šachty výtahu, po němž ztratila čich i chuť, ale získala velkou sexuální apetenci. Hlavním důkazem před soudem byla fotografie z polaroidu na níž Margaret Campbell, oděna pouze do perlového náhrdelníku, se orálně věnuje muži odvracíjícímu tvář. Neznámý muž snad byl Duncan Sandys, syn Winstona Churchilla, nebo filmový herec Douglas Fairbanks. Opera premiérována (29. I.) v Redutě kompiluje hudební vlivy od Albana Berga, Igora Stravinského a Benjamin Bittena po Kurta Weilla a tanga Astora Piazzolli. Je otázka, zda inscenátoři sáhli po skandálním tématu nebo soudobém díle, honosícím se ve světě opery 200 reprizami.

Městské divadlo na Hudební scéně uvede (16. I.) v české premiéře muzikál *Titanik* autorů Maury Yestona a Petera Stona v režii Stanislava Moší. Druhý z autorů byl synem producenta hollywoodských filmů s představiteli jako byli Tom Mix, Shirley Templeová a Charlie Chan. Peter Stone byl zkušeným divadelním a filmovým scénáristou např. thrilleru *Mirage* z roku 1965 podle románu Howarda Fasta *Padlý anděl*, v režii Edwarda

Dmytryka s Gregory Peckem a Walterem Matthauem v hlavních rolích a divadelní hry *Poslední stanice* podle literární předlohy Ericha M. Remarqa s tématem posledních dnů 2. světové války v Hitlerově bunkru. Maury Yeston podle Stoneova scénáře napsal pro Broadway v roce 1997 muzikál, impulzem byl objev vraku Titanicu v roce 1985.

HaDivadlo reprizuje (13., 22. I.) Laserovou romanci Ladislava Šerého. V divadle jednoho herce nevybíravě komentuje současnost: „Al kajda je jeden velkej podvod, test míry zblbnutí západní populace, plíživý přískoky elektronický totality.“ Nebo: „Co je vlastně špatně, možná že sebevražda je docela dobrý řešení.“ Z hlediska diváka lze pouze ocitovat Hamleta: „Herci jsou zrcadlem doby.“

Divadlo Husa na provázku uvádí (21., 22. I.) inscenaci *Divadla Archa* Vadi-nevadí.cz s podtitulem *Dokumentární divadlo*. Inscenátorky Jana Svobodová a Philipp Schenker spolu s hudebníkem Janem Burianem a videoartistou Jaroslavem Hrdličkou, měli po dobu jednoho roku na náměstí v Kostelci nad Orlicí postavený stan nazvaný *Trafika*. Šlo o místo, kde každý, kdo prošel kolem, mohl vyměnit svůj příběh za příběh někoho jiného nebo také za kávu, cigaretu či malý předmět. Ve městě se 14 tisíci obyvateli, kde nezaměstnanost jen v roce 2014 činila 589 uchazečů o práci, nepočítaje skupinu bezdomovců, usídlených v bývalé cihelně, šlo patrně o vítanou atrakci. Obyvatelé hrají sami sebe včetně dvou utečenců z Ukrajiny z místního utečeneckého tábora. Obdobný projekt, tentokrát Moravské galerie, se týkal Bedřichovic u Brna. V pojetí výtvarnice Kateřiny Šeré se staly Bedřichovicemi nad Temží. V Londýně obyvatelé Bedřichovic prováděli stejné práce jako doma, např. zametání a zdravení kolemjdoucích, k údivu otažitých Londýňanů. Vrcholem jsou pak bezdomovci, hrající divadlo, jak tomu bylo v inscenacích souboru *Ježek a čížek*. Spokojeni jsou pak všichni. Bedřichovičtí uvidí Londýn, jenž by jinak nikdy neviděli, kostelečtí vstoupí na prkna, jež znamenají svět a bezdomovci si nemohou stěžovat, že je společnost diskriminuje.

Divadlo Buran Teatr premiéruje (12. I.) klasické dílo anglické literatury *Na Větrné hůrce* Emily Brontové. Román vydaný 1847 propadl a až 20. století objevilo jeho kvalitu. Svědčí o tom sedm filmových podob vytvořených mistry filmového plátna jako je přepis Williama Wylera z roku 1939 a Luise Bunuela z roku 1954.

Divadlo Radost reprizuje (15. I.) *Malého prince* Antoine de Saint-Exupéryho. Nelze než doporučit, v hlavní roli úchvatný výkon malé Julinky Černínové, alternované rovnocenným Ferdinandem Rotterem, režirované Zdeňkem Černínem. Za povšimnutí stojí přístup brněnského magistrátu k divadlu po pokusu odstranit ředitele Vlastimila Pešku. Zatím co jiným divadlům finance magistrát přidává, Radosti ubírá.

Divadlo Polárka pokračuje ve své vzdělávací činnosti reprízou (26. I.) *Sherlock Holmes Explosion!* Detektiv je mladý, ve věku „kdy ještě jezdil na prkně“, jak praví anotace, a předloha Arthura Conana Doylea je natolik čtivá, že to unese.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orli uvedla v listopadové premiéře (21. XI.)

operu Bohuslava Martinů *Mirandolina*. Vracíme se k inscenaci, o níž jsme nereferovali, jako k nápaditě pojetému dramaturgickému činu. Skladatel si upravil libreto podle Goldonihovy hry *Paní hostinská* a byla premiérována ve Smetanově divadle v roce 1959. V Brně byla provedena poprvé a to souborem JAMU. Prospělo jí režijní pojetí posunutí do tropů 30. let 20. století, kde Goldonihovy historické figury se mění na početně omezenou koloniální společnost, kde je vše možné. Jak scéna palem pohybujících se ve větru, tak i výkony interpretů a orchestru podložené entusiasmem mládí vytvořily milý celek.

Hudební fakulta JAMU uvádí (8. I.) koncert pedagožů. V podání sopranistky Taťany Teslie zazní písně ruských skladatelů. Houslový recitál Sakury Ito uvede (15. I.) Dvořákovův houslový koncert a moll a loutna zazní (21. I.) na doktorandském koncertě Jana Čížmáře, organizátora festivalu staré hudby nazvaného *Hudební lahůdky*. Po vzoru svých rodičů archeologů se věnuje objevování skladeb starých mistrů z produkce dvorních skladatelů včetně korunovaných hlav i produkci starých mistrů z různých koutů zaniklých koloniálních říší.

Brněnská Filharmonie uvede (14., 15. I.) v Janáčkově divadle Mahlerovu *Píseň o zemi a flétnový koncert* Sofije Gubajduliny psaný v roce 2005 pro izraelskou sólistku Sharon Bezaly a její flétnu ze čtyřadvacetikarátového zlata. Sólistka narozená roku 1972 debutovala ve 13 letech s Izraelskou filharmonií za řízení Zubina Mehty a nyní žije ve Švédsku. Flétnu ji vyrobila firma Muramatsu a pro milého čtenáře je nutno podotknout, že koncertní flétny jsou obvykle vyrobeny ze směsi s podílem stříbra. Berliozova skladba *Harold* v Itálii inspirovaná Byronovou *Childe Haroldovou poutí* zazní (4. 5. I.) v Janáčkově divadle a orchestr filharmonie bude hrát (6. I.) k tanci i poslechu v *Besedním domě* na 21. reprizačním plese Filharmonie Brno.

Kino Art uvádí v den uzávěrky na svém webu pouze živý přenos (24. I.) z Velkého divadla v Moskvě. Jde o choreografii Jeana Chrisopha Maillota na baletní adaptaci Shakespearovy komedie *Zkrocení zlé ženy* a hudbu Igora Šostakoviče. Choreograf je ředitelem Les Ballets de Monte Carlo. Víc se o lednovém programu Artu v době uzávěrky nelze dozvědět. Je otázkou, kdy tomu tak bude v tištěném programu, i když prosincový programový plakát vyšel s pouhým šestidenním zpožděním. Oficiální zdůvodnění by možná znělo - je to zaviněno změnami ve vedení kina. Dosavadní vedoucí Miroslav Maixner se stal dramaturgem projektu *Animování* v Artu a Milan Šimánek na tiskových konferencích představovaný jako dramaturg Artu se stal vedoucím provozu kina. Pouze tolik lze vyčíst z webu kina Art. Divák nenajde vysvětlení soustavného opožděného vycházení jak plakátů s programem tak informačního bulletinu. Vůbec už nenajde informaci proč kino Art přišlo o většinu festivalových produkcí, které se přesunuly do univerzitního kina Scala. Bude zajímavé jak dlouho se bude situace trvat po celou dobu působení současného vedení kina řešit systémem hýbajících se škatulí. ○ možném vysvětlení až příště. /V-zh/

aneb co lze vidět v galeriích a muzeích

Moravské zemské muzeum v Dietrichsteinském paláci vystavuje časově neomezeně do roku 2016 v předšálí stálé expozice Světa nerostů nevelkou výstavku nazvanou Pestré barevný svět křemenných hmot kolem nás. Představuje proměny běžného nerostu do podob polodrahokamů a drahokamů ať už je to hvězdovec, čirý křišťál, růžový růženín, hnědá záhněda, chalcedon, achát, onyx, ametyst, tygří oko, železitý křemen, jaspis, žlutý citrín, černý morion a další odrůdy, včetně zkamenělého dřeva.

Moravské zemské muzeum v Paláci šlechtičen vystavuje do 27. 3. výstavu nazvanou Ryba v lidové kultuře, nad níž se zaraduje srdce každého rybáře a milovníka přírody. Postihuje širokou škálu témat od nejstarších metod rybolovu - do vřsí a ostří tj. harpunou, jež je jedním z nejstarších exponátů, ryba jako symbol křesťanství, využití ryb v lidové kuchyni a v léčitelství, užité předměty ve tvaru ryb a s motivy ryb. Lze vidět vzácné využití rybích šupin ve výšivce na sukních krojů z jihočeských Blat a artefaktech, vytvořených naší jedinou vyšivačkou pracující s rybími šupinami. Kdo z čtenářů viděl na jihočeských krojích ozdoby z perleti, mylí se. Jde pouze o rybí šupiny. Dříve narozený návštěvník pak vzpomíná na zrušenou výstavu folklóru v Paláci šlechtičen a nostalgicky si připomíná zážitek z expozice Blat v regionálním muzeu v Jindřichově Hradci. /zh-v/

Moravská galerie v Pražákově paláci v knihovně vystavuje do 6. 3. Nejkrásnější české knihy roku 2014. Jde o výsledky soutěže, pořádá se každoročně Památkem národního písemnictví v Praze a Ministerstvem kultury ČR. Milovníci krásné knihy mají tak možnost knihy jubilejního 50. ročníku soutěže prolístovat. Soutěž byla příležitostí pro 156 nakladatelů s 262 knihami. Je to i příležitost pro popularizaci oboru, s níž se setkávají široké vrstvy čtenářů. Předchází výstavy se konaly v chodbě Místodržitelství. V této souvislosti je třeba upozornit na periodicky se opakující výstavy knih v knihovně, prezentující exkluzivní knižní exponáty s nimiž čtenář nepřichází do styku.

Moravská galerie v Pražákově paláci ve stálé expozici vystavuje obnovenou expozici umění první poloviny 20. století. Jde o přehled tvůrců toho nejlepšího co vytvářelo image emancipovaného českého národa, sebevědomě vstupujícího do Evropy. Většinou navštívili kadlub evropského umění, jímž byla Paříž, a pak poučení soudobými trendy přinášeli domů to nejlepší, co doba nabízela. Paříž v určitých obdobích hostila na 20 tisíc umělců a byla tak líhni talentů. Znásobeně to platí o období 1. ČSR na výstavě panelem prezentovanou brněnskou Výstavou soudobé kultury z roku 1928 a důrazem na brněnské umělce. Díky tomuto období se dnes Brno označuje jako hlavní město funkcionalismu. Podílela se na tom škála umělců, řešících vybavení interiéru i pokrytí stěn obrazy dobových autorů. Sochařský ostrov ve stálé expozici paláce vyvolává reminiscence na slova kurátora Ondřeje Chrobáka na tiskové konferenci k otevření objektu: „Lidé tvrdí, že nerozumí současnému umění, ale

bylo tomu tak i v minulosti.“ Kombinace minulosti a současného designu je tam zastoupena Gutfreundovým modelem vojáka roty Nazdar vyjadřujícím vyčerpání z mlýnku na maso-zákopové války na francouzské frontě. Proti modelu stojí postavička z filmu Hvězdné války. Jedná li se o provokaci a kritiku okolností vzniku 1. ČSR, tak v zahraničí, jež je nám kladeno za vzor – např. ve Velké Británii, by celá záležitost skončila soudním procesem. Jedná li se o infantilní vtip, je to smutné. Pak ale vzniká otázka, zda kurátor ví, co byla rota Nazdar. Co obnášelo dobrovolně se vrátit z klidu zajateckého tábora do pekla zákopové války za ideu neexistujícího státu, nota bene nalézajícího se na území nepřítelů. Štursova Koupající se dívka, doplněná současnými toaletními prostředky, mýdlem v krabičce a šampony, dehonestaci Gutfreundova modelu nevylehčuje, ale svědčí o infantilnosti designéra. Plasty ze sbírek Moravské galerie v Brně umístěné v podzemí dávají nahlédnout do depozitáře. Naprosto stejně je instalovaný nábytek v expozici Uměleckopřemyslového muzea. Obě připomíná instalaci v obchodě se starožitnostmi. Nepomůže tomu ani symbol Pražákova paláce, kovová skluzavka z pater do přízemí. Opět vzniká otázka zda jde o konkurenci Bruno family parku, který dominuje svými 35 atrakcemi pro děti nebo konkurenci Vidě, jež skluzavkou prezentuje v duchu svého přírodovědného zaměření zemskou přitažlivost. Přitom depozitáře instituce přetékající starým uměním jsou pro návštěvníka tajemstvím. Což opět navozuje otázku - má je kdo po odborné stránce prezentovat? /v/

Muzeum města Brna na Špilberku vystavuje do 24. 1. pod názvem A klobouk dělá dámu, klobouky převážně z období 1. ČSR, ale i baret od Christiana Diora nebo klobouček od Elsy Schiaparelli. Jde o výtvary Magdalény Kopotové, jež vlastní sbírku 300 klobouků. Tato půvabná mladá dáma je povoláním právníčka, působící v nadnárodní de-

veloperské společnosti, ale zájem o historii, módu a tradiční řemeslo vyvolaný rodinnou tradicí, přerostl u ní ve vlastní tvůrčí práci. Klobouky vyrábí podle starých postupů z plsti či sisalu na původních formách. Inspiruje ji styl první republiky, ale i současné trendy. První klobouk zhotovila v roce 2012. „Byl z tmavě modré plsti, zdobený černým francouzským závojíčkem a říčními perlami,“ vzpomíná Magdaléna Kopotová. Od té doby vyrobila už stovku klobouků z nichž 60 vystavuje, včetně replik klobouků vévodkyně Kate či Camilly, druhé manželky prince Charlese. Je otázka zda jde o fascinaci dobou, kdy v módních časopisech dominovalo art déco a její dědeček si ušil svůj svatební smoking, to vše včetně kloboučnické dílny je k vidění, nebo o výtvarný talent módního designéra, kombinovaný s citem pro trojrozměrné objekty. /v-zh/

Dům umění vystavuje do 7. 2. Fotografie jedné z brněnských legend Miloše Budíka. Byl pokračovatelem svého učitele Karla O. Hrubého a v době kdy bylo možno shlédnout fotografie Steichenovy výstavy Lidská rodina, reagoval na ně v domácím prostředí. Kultivoval tak vkus návštěvníků výstav i čtenářů brněnských časopisů Host do domu, Dokořán a Věda a život. Pamětníci i mladá generace najde v Domě umění to své. /v/

Galerie Celnice v areálu Vily Löw Beer do 20. 3. vystavuje Slavné vily Jihomoravského kraje. Jedná se o panely k jednotlivým objektům a prezentaci stejnojmenné publikace a nakladatelství Foibos, specializovaného na architekturu. Z produkce Foibosu lze jmenovat knihu věnovanou architektu Kotasovi a jeho ostravským stavbám, další věnovanou baroknímu architektovi Luragovi a jeho pražským stavbám, architektu Fuchsovi a jeho realizacím, další je Slavné lázně Čech, Moravy a Slezska a Slavné koupěle Slovenska. Závěrem lze říci - Brno jako hlavní město funkcionalismu má Kotasovy stavby na Mlýnském nábreží v Obřanech i proti nádraží. /v-zh/

Inez už není...

Inez Tuschnerová zemřela 21. listopadu 2015. Patřila k výrazným uměleckým osobnostem, které svůj život spojily s městem Brnem. Narodila se v Brně 6. května 1932, prošla školením na zdejší Střední škole uměleckých řemesel a po studijním intermezzu na pražské Vysoké škole uměleckopřemyslové a Mezinárodní Akademii v Salzburgu v ateliéru Oskara Kokoschky se vrátila do Brna, kde pedagogicky působila na Vyšší

průmyslové škole textilní a poté na Divadelní fakultě Janáčkovy akademie v oboru scénografie. Během svého života spolupracovala s divadlem – vytvářela návrhy scén a divadelních kostýmů, ale i s architekty – stala se důležitou osobností v oblasti textilních realizací v architektuře. Rozsáhlá volná tvorba Inez Tuschnerové se od počátku 60. let odvíjela v několika vzájemně se prostupujících oblastech, které jsou ukotveny v jedné citlivosti. Odlišnost spočívá pouze ve zvoleném médiu, kterým může být záznam barvou, tuší, technika asambláže, ale i technologie tkaných tapiserií a netkaných textilií, tzv. art protis. Inez Tuschnerová nehlídala zdravotní komplikace do poslední chvíle soustředěně pracovala. Jejím odchodem se uzavřelo dílo vyznačující se nepřehlédnutelným výtvarným rukopisem založeným na dynamickém skripturálním gestu a zájmu o obsahové a vizuální vlastnosti materiálů. did

VYŠLA RAJLICOVA KNIHA BRNO - ČERNÁ BÍLÁ

Brno - černá bílá je název pozoruhodné vzpomínkové publikace pětadvadesátiletého výtvarníka Jana Rajlicha, která na sklonku právě uplynulého roku přišla na knižní trh z Akademického nakladatelství CERM. Přátelům a veřejnosti ji představili 10. prosince v Mahenově památníku v Brně. Po úvodním slovu editora, jímž je autorův syn doc. Ing. arch. Jan Rajlich, a vydavatele PhDr. Tomáše Čermáka pasáže z knihy přečetl člen Mahenovy činohry brněnského Národního divadla Vladimír Krátký. Následovala autogramiáda.

Otec a syn Rajlichové patří k nejvýraznějším brněnským uměleckým osobnostem. Jejich osudem se stal grafický design a vynikají v tomto oboru jako mezinárodně uznávaní tvůrci, organizátoři a propagátoři lidského dorozumění. Zasloužili se o zrod a rozvoj brněnského bienále užité grafiky. Jejich osobním přičiněním se Brno stalo světovým městem grafického designu. S plakáty obou Rajlichů se lze setkat v řadě zahraničních galerií. Oběma se dostalo vysokých poct v naší vlasti i v zahraničí. Jan Rajlich st., respektovaný guru grafického designu a mistr vizuální komunikace, vycházející z konstruktivistické avantgardy i z funkcionalistických tradic, upravil přes 150 knih, sborníků a katalogů, výtvarně zpracoval na 100 výstav a veletržních expozic a navrhl kolem 300 plakátů. Prezentoval svá díla na více než 300 kolektivních a téměř 50 samostatných výstavách. Zastoupen byl stejně jako jeho syn deseti exponáty i na společné výstavě současných českých, japonských a tchajwanských plakátů Trio of Poster v Tchajpeji na přelomu loňského a letošního roku. Na výstavě *50 let artprotisu*, která byla do 30. listopadu otevřena v Křížové chodbě brněnské Nové radnice, měl svůj artprotis *Plameny - pocta Janu Palachovi*.

Nová Rajlichova kniha na 423 stranách s 254 černobílými a 49 barevnými ilustracemi mapuje čtyři desetiletí kulturního dění spojeného s Brnem a to od autorova příchodu do tohoto města na sklonku čtyřicátých let až do devadesátých let 20. století. Osobitým pohledem vzpomíná na výrazné osobnosti, zejména výtvarné a literární, s nimiž se přátelil nebo pracovně setkával. Jmenný rejstřík zaznamenává 785 osob, vyskytujících se v textových i obrazových částech knihy. Žijí v Brně od poloviny září 1957 a tak velmi hodně těchto lidí znám, mnozí byli a dodnes jsou i mými přáteli. Akademický malíř Vilém Mužík dokonce bydlel v Solniční ulici v domě, kde sídlila naše redakce. Další

malíř Vojtěch Štolfa byl mým sousedem v Černých Polích.

Autor i editoři v poděkování všem, kteří jakýmkoliv dílem přispěli k vydání knihy, uvádějí, že o vznik těchto vzpomínek se zasloužil básník PhDr. Tomáš Mazáč. Jako redaktor přílohy měsíčníku *Kam v Brně* vyzval na sklonku roku 2004 autora ke každodennímu psaní brněnských vzpomínek na pokračování a ten tak činil po čtyři roky. Ke 42 kapitolám z *Kamu* nakonec přibýlo dalších 33. Připomínají i různé události a překážky, které ovlivňovaly život a to jak negativně, tak i pozitivně. Zaznamenané příběhy, osobní zážitky a dojmy dokreslují

atmosféru doby. I to, že novodobé obrazoborectví pokračuje dodnes a z veřejných prostor v Brně už tak zmizela většina uměleckých děl (a to zcela abstraktních), zejména plastik, mozaik apod., vytvářených v padesátých až osmdesátých letech. Ze zmiňovaného poděkování s potěšením cituji i tuto pasáž: „O dokončení a vydání knihy jsme pak byli posledních šest let neúnavně vybízeni některými zasvěcenými, jako například členy brněnského Klubu novinářů - seniorů a z jeho středu zejména Bohumilem Hlaváčkem. Kvůli jeho mnohaletemu naléhání mu patří dík za vznik této knížky.“

Bohumil HLAVÁČEK

ZPRÁVY Z VNK BRNO

Po úspěšné autogramiádě Evy Frantinové a Karla

Sýse dne 12. 10. 2015 uspořádal VNK návštěvu letohrádku Mitrovských. Středa 18. 11. 2015 navazovala na návštěvu Jurkovičovy vily, kterou jsme navštívili před několika lety. Výstava 18. 11. svou expozicí secesního nábytku, textilu, hraček nározně vykreslovala tehdejší způsob života v domácnostech na začátku 20. století.

Skupina, která se sešla, pokračovala posleze na Údolní ulici, kde se rozrostla o další zájemce. Pokračovali jsme prohlídkou Jurkovičovy jizby v areálu budovy Vesny. Zasvěcený výklad paní průvodkyně, životopis Dušana Samuela Jurkoviče, tvůrce secesní architektury osobitého lidového stylu a jeho zásluhy o vybudování interiéru dívčího penzionátu byl obsažený. Jeho kontakty s prvním ředitelem Vesny (tehdejší Ženské vzdělávací Jednoty) Františkem Marešem, jejich přátelství, mělo vliv na plodnou a umělecky přínosnou spolupráci. Za dobu svého pobytu v Brně (1899-1918) vytvořil Jurkovič více než 120 zajímavých projektů. Soubor ve Vesně na Údolní ulici č. 10 je jenom zlomkem vybavení, který se podařilo zachránit v roce 1991 v Domově mládeže na Grohově ulici. Jurkovičova jizba je dokonce umístěna v autentickém prostředí, v původní budově penzionátu na Údolní ulici č. 10. Krásné zážitky z obou exkurzí byly našimi návštěvníky vysoce hodnoceny a paní průvodkyni jsme vyslovili upřímné poděkování i obdiv, s jakým zaujetím se nám věnovala.

7. 12. 2015 se konal náš tradiční Vánoční koncert v sále ÚMČ na Dominikánské 2. V téměř zaplněném sále jsme uvítali naši paní prof. Jarmilu Krátkou, čerstvou nositelku ceny Senior Prix. Téměř dvacítka lidí, z toho 3 absolventi JAMU, vytvořila

srdečné ovzduší, repertoár uváděla jako vždy svým neopakovatelným způsobem paní profesorka. Klavírní spolupráce se zhostila Dagmar Klementová a Mgr. Lenka Císařová.

Tento koncert, na který se naši příznivci těší už dlouho dopředu, nezklamal. Svěží muzikálové melodie, neotřelé vystupování a bezprostřednost mládí, na závěr populární melodie a koledy, to je tradice, kterou dáváme našim posluchačům jako malý předvánoční dar. Tím více patří naše díky všem účinkujícím za neopakovatelnou atmosféru. Vyslovujeme poděkování a blahopřání jednak za vedení koncertu a k udělení ceny Senior Prix naší dlouholeté člence prof. Jarmile Krátké.

Těšíme se na shledání při dalších pořadech v r. 2016.
Marie Veselá,
předsedkyně VNK v Brně

VZNIKÁ KNIHA

BRNĚNSKÉ VILOVÉ KVARTETO

Ve spolupráci Jihomoravského kraje a Muzea města Brna vznikne kniha Brněnské vilové kvarteto, přibližující čtyři významné brněnské památky první poloviny 20. století - Jurkovičovu vilu, Vilu Tugendhat, Vilu Stiassni a Vilu Löw-Beer. Jihomoravský kraj podpoří vydání publikace částkou 242 000 korun. Vily jsou dílem proslulých architektů mezinárodního významu - Dušana Jurkoviče, Ernsta Wiesnera nebo Ludwiga Miese van der Rohe. „Jako celek nejsou jen dokladem o průběhu a procesu budování brněnských vilových kolonií, ale nesou také unikátní historické svědectví, odhalující životní osudy významných osobností brněnského společenského, hospodářského a kulturního života počátku 20. století a období první republiky. Cílem knihy je představit tyto čtyři památky přehlednou formou návštěvníkům jihomoravské metropole,“ sdělil hejtman Michal Hašek. (vž)

Naši lednoví jubilanti

V předchozím období oslavili svá životní jubilea ss. **Anna FORMÁNKOVÁ** (81), **Josef FORMÁNEK** (89), **Leopold ZÁBRŠ** (88) – všichni ZO 2701 - a s. **Vlasta HUBENÁ** (85) – ZO 2101. Dodatečně blahopřejeme!

01. 01. **Emilie HALAŠKOVÁ**, 91 let, ZO 2708,
 02. 01. **Libor POKORNÝ**, 81 let, ZO 2901, **Ladislav DRÁPAL**, 70 let, ZO 0505, **Miroslav HRUŠKA**, 80 let, ZO 0305, **Štěpánka KOSKOVÁ**, 85 let, LKŽ,
 03. 01. **Zdeněk OŠMERA**, 50 let, MO 1101, **Ladislav KOVÁŘ**, 80 let, ZO 3003,
 04. 01. **Milada DOSKOČILOVÁ**, 76 let, ZO 0305, **Zdeňka ANDRLOVÁ**, 84 let, ZO 2705,
 05. 01. **Radko BODLÁK**, 65 let, ZO 0309, **Anna VRABCOVÁ**, 85 let, ZO 1505,
 07. 01. **Olga ŽÁKOVÁ**, 95 let, ZO 0305, **Jaroslav ZDRÁHAL**, 84 let, ZO 2901,
 08. 01. **Ing. Jiří MIČA, CSc.**, 75 let, **Marcela SEDLAČÍKOVÁ**, 71 let, oba MO 1101,
 09. 01. **Oldřich VOJKŮVKA**, 60 let, ZO 2710,
 11. 01. **Marie BAŠNÁ**, 85 let, ZO 0423,
 12. 01. **Karel BRADA**, 92 let, ZO 3004,
 13. 01. **Oldřich PROKS**, 71 let, ZO 1503, **Ing. Josef SUCHÝ**, 68 let, MO 1101,
 14. 01. **Emilie KALASOVÁ**, 90 let, ZO 2710,
 15. 01. **Jarmila NEVESELÁ**, 86 let, LKŽ,
 16. 01. **Jiří HORAKOVSKÝ**, 69 let, ZO 0505,
 17. 01. **Libuše ZAVADILOVÁ**, 64 let, ZO 3023,
 18. 01. **Josef ČERMÁK**, 84 let, ZO 2901, **Anežka GAVENDOVÁ**, 83 let, LKŽ,
 19. 01. **Bohuslava PEŠKOVÁ**, 70 let, ZO 2901, **Karel JOCH**, 83 let, ZO 0505, **František VÍT**, 81 let, ZO 0305, **Marie PETRÁNOVÁ**, 77 let, ZO 0502,
 20. 01. **Jiří MATUŠEK**, 68 let, ZO 3002,
 21. 01. **Alois DEUTSCH**, 88 let, ZO 2901, **Libuše JANDOVÁ**, 84 let, ZO 0309,
 23. 01. **Jiřina SCHLEINOVÁ**, 69 let, ZO 0305, **Miroslav KOPŘIVA**, 82 let, LKŽ,
 24. 01. **Miloš ZEMAN**, 89 let, ZO 1505,
 25. 01. **Vlasta ŠUDOMOVÁ**, 46 let, MO 1101,
 26. 01. **Lidie MIČKALOVÁ**, 75 let, LKŽ, **Bohumil POKORNÝ**, 88 let, ZO 2708, **Zdenka FOJTÍKOVÁ**, 70 let, ZO 2101
 27. 01. **Ludvík MACHÁT**, 90 let, ZO 0418, **Zdeňka ONDROVÁ**, 83 let, ZO 2705, **Karel MUSIL**, 90 let, ZO 2701,
 28. 01. **Marie POSPÍŠILOVÁ**, 77 let, LKŽ, **Milada ELLÁŠOVÁ**, 95 let, MO 1401,

29. 01. **František PIROCHTA**, 86 let, ZO 1505, **Eduard NOVÁK**, 85 let, ZO 2101
 31. 01. **Ing. Vladimír ŠTRONER**, 91 let, ZO 0305,
Všem našim jubilantům děkujeme za

práci odvedenou pro stranu a socialistickou společnost a do dalších let přeje-me pevně zdraví a mnoho spokojenosti! ZO(MO) a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

did

Žijí v našich vzpomínkách

Od 22. prosince 2000 **Jaroslav Novák**, dlouholetý redakční tajemník Rovnosti a redaktor občasníku Echo, který dbal na grafickou a technickou stránku Echa a psal o stranické práci a o komunální politice.

Od 15. prosince 2010 **Milan Pavlus**, aktivní člen sekce organizační výstavby a vnitřního života strany MěV KSČM, přední funkcionář MíV KSČM Brno-Židenice, autor článků v Echu analyzujících činnost orgánů a organizací KSČM a básní tepajících perem satirika současné dění u nás.

Oba soudruzi zůstali věrní myšlenkám sociálně spravedlivé společnosti a v naší paměti žijí jako skromní a dobří lidé.

Karel Janiš

BRNO ZÍSKÁ 95 PROCENT AKCIÍ VELETRHŮ BRNO

Z 34 na 95 procent majetkových akcií a. s. Veletřhy Brno zvyšuje jejich vlastnictví město Brno odkupem 61 procent akcií brněnských veletrhů za dohodnutých 8,3 milionu eur od německé veletržní společnosti Messe Düsseldorf. Tuto transakci schválilo Zastupitelstvo města Brna.

„V aktuálním znaleckém posudku kupní ceny se uvádí, že odkup akcií za dohodnutou cenu představuje ekonomicky výhodnou transakci, protože tržní hodnota získaného akciového podílu robustně převyšuje kupní cenu. Jsem rád, že se takové podmínky podařilo dohodnout a zastupitelé je po složitých jednáních odsouhlasili. Budeme vše směřovat k tomu, abychom v úterý s německým partnerem podepsali kupní smlouvu. Brno tím bude majoritní vlastník firmy, díky jejíž dobré práci a dobré pověsti je řadu let vnímáno jako veletržní město,“ zhodnotil primátor Brna Petr Vokřál.

Helmut Winkler, předseda představenstva společnosti Veletřhy Brno, k tomu dodal: „Společnost Messe Düsseldorf získala svůj podíl ve společnosti BVV (Brněnské veletrhy a výstavy) před 17 lety. Již v té době bylo smluvně dojednáno, že většinový podíl jednoho dne přejde na město Brno. Od té doby se hodně změnilo, hospodářský svět i výstavnictví je globálnější, zastihla nás nejedna ekonomická krize. Messe Düsseldorf přehodnotila svoje aktivity a více se angažuje v Asii, severní a jižní Americe. Proto ve roce 2012 nabídla Messe Düsseldorf Brnu svůj podíl, aby získalo ve vlastnictví veletržní společnosti majoritu. Jednání byla počátku pozvolná, nyní se zintenzivnila a zkonkretizovala.“

Člen majetkové a též investiční komise Rady města Brna za KSČM Martin Říha připomenul: „Podle mého názoru je třeba toto

rodinné stříbro opatrovat a rozvíjet. Samozřejmě musí být pod kontrolou koalice i opozice. To znamená, že v dozorčích orgánech musí být opozice zastoupena v takovém počtu, aby mohla kontrolovat řádně. Dále by opozice měla mít zastoupení v pracovní skupině, která bude plánovat jak dál s touto firmou i s jejími nemovitostmi naložit. V žádném případě nedopustíme, aby nastalo rozprodávání jejího majetku. Areál může sloužit veřejnosti a hlavně městu Brno jedině jako celek. Do areálu musíme přilákat nové aktivity. Do Brna by se měl vrátit i Autosalon. Sebelepší prezentace na internetu nemůže nahradit skutečný pohled a osahání nových modelů v reálu na výstavišti.“

(vž)

Jak vyjde Echo v roce 2016

Číslo	Uzávěrka	Vyjde
1	***	14. ledna
2	18. ledna	11. února
3	15. února	10. března
4	21. března	14. dubna
5	18. dubna	12. května
6	16. května	9. června
7	17. srpna	8. září
8	19. září	13. října
9	17. října	10. listopadu
10	21. listop.	8. prosince
1/2017	19. 12. 2016	

Redakce se obrací na autory příspěvků do občasníku Echo, aby považovali termín uzávěrky za nejzazší možný termín odevzdání textu. Údaje do společenské kroniky uvádějte ve formě datum, jméno, příjmení, věk a číslo ZO. Neúplné a nepodepsané texty nelze uveřejnit.

red